

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2CdoPr/14/2025
Identifikačné číslo spisu:	1322203567
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1322203567.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobkyne B. F., narodenej I., trvale bytom v V., zastúpenej advokátom JUDr. Marcelom Ružarovským, so sídlom v Trnave, A. Žarnova 11C, IČO: 53 711 343, proti žalovanému TESCO STORES SR, a. s., so sídlom v Bratislave, Cesta na Senec 2, IČO: 31 321 828, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B3-65Cpr/9/2022, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 2025 sp. zn. 15CoPr/10/2024, takto

rozhodol:

I. Dovolanie z a m i e t a .

II. Žalovaný n e m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom prvej inštancie

1. Mestský súd Bratislava IV (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 23. mája 2024 č. k. B3-65Cpr/9/2022-157 zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou z 19. apríla 2022, ktorá jej bola daná žalovaným ako jej zamestnávateľom podľa § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce (ďalej aj „ZP“) je neplatné a náhrady mzdy, a zároveň žalovanému nepriznal náhradu trov konania (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že hypotéza právnej normy oprávňujúcej zamestnávateľa dať zamestnancovi výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. c) ZP bola naplnená tým, že žalobkyňa ako zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobo stratila spôsobilosť vykonávať dovtedajšiu prácu. Keďže ku skončeniu pracovného pomeru medzi žalobkyňou a žalovaným došlo v dôsledku platnej výpovede, žalobkyni nevznikol nárok na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru v zmysle § 79 ods. 1 ZP. Žalobu preto ako nedôvodnú v

celosti zamietol.

II.

Konanie pred odvolacím súdom

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej ako „odvolací súd“) rozsudkom z 25. júna 2025 č. k. 15CoPr/10/2024-195 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, nakoľko v procesnom postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady. V celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke sa stotožnil s dôvodmi rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým žalobu žalobkyne zamietol. Ďalej skonštatoval, že dokazovanie bolo súdom prvej inštancie vykonané dostatočne, jeho výsledky aj náležite v súlade s § 191 CSP zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a náležite odôvodnil.

5. Odvolací súd k námietke žalobkyne, že Lekársky posudok z 29. júna 2021 nebol vyhotovený riadne v súlade s právnymi predpismi a nebol riadne preskúmaný napriek tomu, že žalobkyňa podľa § 30g ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. písomne požiadala o opätovné posúdenie svojej zdravotnej spôsobilosti na prácu poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý poskytuje ústavnú zdravotnú starostlivosť v univerzitnej nemocnici, uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že v čase vydania lekárskeho posudku dňa 29. júna 2021, a aj v čase podania žiadosti žalobkyne listom z 9. augusta 2021 bolo účinné znenie § 30g ods. 8 zákona č. 355/2007 Z. z., preto nevykonanie opätovného posúdenia zdravotnej spôsobilosti na prácu v prejednávanom prípade bolo v súlade so zákonom č. 355/2007 Z. z. Zároveň odvolací súd poukázal na to, že z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava z 10. decembra 2021, č. BA1/RSK/ZAM/2021/90612 (č. I. spisu 10 a nasl.) vyplynulo, že zamestnávateľ doložil vyjadrenie MUDr. Vějmelkovej z 27. júla 2021, v ktorom potvrdila, že žalobkyňa nedoplnila podklady lekárskeho posúdenia pre opätovné posúdenie spôsobilosti na výkon posudzovanej práce, a teda ostal v platnosti záver lekárskeho posudku z 29. júna 2021 o dlhodobej nespôsobilosti žalobkyne na výkon posudzovanej práce (č. I. spisu 11), čo vyplynulo aj z výsluchu žalobkyne na pojednávaní z 15. februára 2024 (č. I. spisu 108 a nasl.). Danú odvoláciu námietku žalobkyne preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

6. Vo vzťahu k námietke žalobkyne, že žalovaný jej v priebehu jedného roka nariadil až tri lekárske prehliadky, hoci v súlade so zákonom sa lekárska prehliadka realizuje raz za tri roky a konal tak v rozpore so zákonom, so známkami šikany, odvolací súd poukázal na § 6 ods. 1 písm. o) až q) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov s dodatkom, že daným ustanovením argumentuje len podporne, preto nevyzýval strany sporu, aby sa vyjadrili k jeho možnému použitiu v zmysle § 382 CSP. V danom smere odvolací súd poukázal na § 30e ods. 10 zákona č. 355/2007 Z. z. a uzavrel, že uvedený argument žalobkyne nemá oporu v zákonnej úprave. Odvolací súd zároveň poukázal na to, že z lekárskeho posudku z 26. júna 2020 (č. I. spisu 8) vyplynulo, že lekárka vykonávajúca posúdenie zdravotnej spôsobilosti žalobkyne na prácu nariadila kontrolu o rok, čo bolo v súlade s § 30e ods. 15 zákona č. 355/2007 Z. z. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za dôvodné ani odvolacie námietky žalobkyne, týkajúce sa frekvencie lekárskeho prehliadok.

7. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobkyne, že mimoriadnu lekársku prehliadku má zamestnávateľ zabezpečiť až po tom, čo túto prehliadku prerokoval so zástupcami zamestnancov, a že počas krízovej situácie sa posudzovanie zdravotnej spôsobilosti vo vzťahu k práci nevykonáva (§ 30e ods. 16 a ods. 19 zákona č. 355/2007 Z. z.), čo žalovaný podľa nej nedodržiaval, odvolací súd uviedol, že uvedené tvrdenie predstavuje neprípustné novoty v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP, preto na tieto odvolacie námietky žalobkyne nebolo možné prihliadnuť. Žalobkyňa v zmysle § 320 CSP mala možnosť predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia

rozhodnutia vo veci samej. Argumenty uplatnené s poukazom na § 30e ods. 16 a ods. 19 zákona č. 355/2007 Z. z. žalobkyňa neuplatnila do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej súdom prvej inštancie, pričom tieto nepredstavujú výnimku v zmysle § 366 CSP. Žalobkyňa nepreukázala, že uvedené prostriedky procesného útoku nemohla v doterajšom priebehu konania bez svojej viny použiť, preto na uvedené odvolacie námietky odvolací nemohol prihliadnuť.

8. Odvolací súd ako súvisiaci výrok preskúmal aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý ako vecne a právne správny potvrdil (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP).

III.

Dovolanie žalobkyne

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP.

10. Dovolateľka poukázala na to, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva všeobecnému súdu povinnosť zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). K porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP preto môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Súčasťou tohto práva je aj právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, vysvetľujúce postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 393 CSP, je nepreskúmateľný.

11. Vo vzťahu k lekárskeму posudku žalobkyňa už počas konania pred súdom prvej inštancie viackrát namietala, že bol vyhotovený v rozpore so zákonom č. 355/2007 Z. z., a to hneď z viacerých dôvodov. S uvedenými námietkami sa súd prvej inštancie nestotožnil, resp. sa s nimi nevysporiadal vôbec. Súd prvej inštancie sa napr. nezaoberal argumentom o nezákonnosti vypracovaného posudku z hľadiska ustanovenia § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z., hoci boli tieto námietky žalobkyňou vznesené v jej podaní z 01. 03. 2024, v ktorom namietala, že lekárske posudok ako správny akt nebol vydaný v súlade s § 30e ods. 11, ako aj ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z.

12. V zmysle § 30e ods. 16 zák. č. 355/2007 Z. z. zamestnávateľ zabezpečí zamestnancovi mimoriadnu lekársku preventívnu prehliadku vo vzťahu k práci, ak má odôvodnené pochybnosti o zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na prácu, po prerokovaní so zástupcami zamestnancov a s lekárom podľa ods. 6; povinnosťou zamestnanca je podrobiť sa tejto lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci. Argumentácia rozporu lekárskeho posudku so zákonom bola pritom nosná a podstatná pre posúdenie veci samej. Žalobkyňa výslovne odkazovala na ustanovenie § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z., teda súd prvej inštancie mal citované ustanovenie aplikovať, čo neurobil.

13. Žalobkyňa preto vo svojom odvolaní znova poukázala na rozpor lekárskeho posudku s ustanovením § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. a zdôraznila, že mimoriadna lekárska prehliadka nebola prerokovaná so zástupcami zamestnancov.

14. Vo vzťahu k námietkam, týkajúcim sa rozporu lekárskeho posudku so zákonom (ustanovenie § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z.) odvolací súd uviedol, že ide o neprípustné novoty v dovolacom konaní, a preto na ne nemôže prihliadnuť. Odvolací súd dokonca vo svojom odôvodnení zavádzajúco uviedol, že žalobkyňa tieto argumenty neuplatnila do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej súdom prvej inštancie. Tento záver odvolacieho súdu je zjavne nesprávny, čo spôsobilo, že odvolací súd nereagoval na podstatné argumenty žalobkyne.

15. Argumentácia žalobkyne o rozpore lekárskeho posudku so zákonom bola zásadná ako pred súdom prvej inštancie, tak aj v dovolacom konaní. Od vyriešenia tejto otázky (posúdenie predpokladov podľa

ustanovenia § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z.) totiž záviselo posúdenie, či je lekársky posudok vypracovaný v zmysle zákona (teda nebolo potrebné skúmať jeho obsah), či boli vôbec splnené podmienky na jeho spracovanie. Z toho dôvodu mal súd prvej inštancie ako aj odvolací súd povinnosť sa s týmto argumentom vyrovnáť a poskytnúť žalobkyni dostatočnú odpoveď. Súd prvej inštancie reagoval všeobecnými úvahami bez aplikácie dotknutej právnej normy a odvolací súd sa odmietol s argumentom vyrovnáť pre údajnú oneskorenosť. Tento postup je arbitrárny a neodôvodnený, narúšajúci právo žalobkyne na spravodlivý proces.

16. Z uvedeného dôvodu dovolateľka navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil, vec mu vrátil na nové konanie a priznal jej proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadril.

IV.

Konanie o dovolaní

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú splnené aj predpoklady prípustnosti a dôvodnosti dovolania.

19. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu a to z akýchkoľvek hľadísk (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

20. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

21. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (pozri sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

22. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti.

23. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

24. Dovolateľka podala dovolanie z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto

v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

25. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu porovnaj R 129/1999 a sp. zn. 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom.

26. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že dovolateľka namieta vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP v dôsledku nevysporiadania sa súdu prvej inštancie a následne odvolacieho súdu s vykonaním posúdenia jej zdravotného stavu bez predchádzajúceho prerokovania so zástupcami zamestnancov v rozpore s ustanovením § 30e ods. 16 zákona č. 357/2007 Z. z., ktorú odvolací súd považoval za neprípustnú novotu a s touto, podľa dovolateľky nosnou, argumentáciou sa nevysporiadal, teda mal postupovať procesne nesprávne, a tým žalobkyni znemožniť uskutočňovanie jej procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

27. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že sudy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vétrenko v. Moldavsko, Kraska v.

Švajčiarsko).

28. Rovnako podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať skutkovej i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07).

29. Najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že za porušenie práva na spravodlivý proces treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak je nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

30. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa teda odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

31. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku o. i. uviedol:

„13.2. Dlhodobá strata zdravotnej spôsobilosti žalobkyne na výkon doterajšej práce bola deklarovaná (podložená) riadne vydaným lekárskeym posudkom z 29. júna 2021 vypracovaným H. Y. ako lekárkou so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo pre dospelých, ktorá je podľa § 30a ods. 3 zákona č. 355/2007 Z. z. oprávnená vykonávať pracovnú zdravotnú službu a posudzovať zdravotnú spôsobilosť zamestnancov na prácu výkonom lekárskeych preventívnych prehliadok vo vzťahu k práci. Z jej lekárskeho posudku, ktorý bol následne po jeho preskúmaní potvrdený listom z 27. júla 2021, takýto záver jednoznačne a nepochybne vyplýva, pričom čo do svojej formy nejde len o nejaké odporúčanie lekára, ale o lekárske posudok v zmysle § 16 písm. a) zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, navyše obsahujúci aj poučenie o práve zamestnanca požiadať o preskúmanie lekárskeho posudku v prípade, že sa domnieva, že posúdenie jeho zdravotnej spôsobilosti na prácu je nesprávne.

13.3. Pokiaľ teda bolo lekárskeym posudkom zistené, že žalobkyňa vzhľadom na svoj zdravotný stav dlhodobo stratila spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, a tento posudok bol vydaný v súlade s právnymi predpismi, žalovaná bola oprávnená skončiť pracovný pomer so žalobkyňou výpoveďou z

dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. c) ZP a jej výpoveď nemožno považovať za neplatnú z dôvodu, že výpovedný dôvod, pre ktorý sa podala, nebol ku dňu doručenia tejto výpovede žalobkyňu 19. apríla 2022 materiálne naplnený.

14. Ďalšie námietky žalobkyne spochybňujúce vydanie lekárskeho posudku z 29. júna 2021 či jeho preskúmanie v súlade s právnymi predpismi vyhodnotil ako neopodstatnené.

14.1. V konaní nevyšlo najavo, že by zdravotný stav žalobkyne nebol ošetrojúcou lekárkou H. Y. pri mimoriadnej lekárskej prehliadke z 29. júna 2021 objektívne zistený, alebo že by zamestnávateľ do tejto jej odbornej činnosti akokoľvek zasahoval alebo ju ovplyvňoval. A takisto, ani samotná skutočnosť, že zamestnávateľ nariadil žalobkyňu absolvovať lekársku preventívnu prehliadku skôr, než uplynuli od poslednej lekárskej preventívnej prehliadky tri roky v zmysle § 30e ods. 11 zákona č. 355/2007 Z. z., neznamená, že lekárske posudky ako výsledok tejto lekárskej prehliadky bol vydaný v rozpore s právnymi predpismi. Z vykonaného dokazovania však napokon vyplynulo, že lekárska preventívna prehliadka z 29. júna 2021 bola vykonaná v naplánovanom termíne vopred určenom ošetrojúcou lekárkou H. Y. tak, ako je to uvedené v záveroch jej predošlého lekárskeho posudku z 26. júna 2020: „(...) Kontrola o rok“.

14.2. Súd takisto nezistil, že by zdravotný stav žalobkyne bol zisťovaný len „paušálne“, t. j. zovšeobecňujúco bez zohľadnenia konkrétnych individuálnych okolností danej pracovnej pozície a osoby žalobkyne. Z obsahu lekárskeho posudku z 29. júna 2021 vyplýva, že bol vydaný na základe vykonanej lekárskej prehliadky vo vzťahu k osobe žalobkyne a jej konkrétnej pracovnej pozícii asistentky predaja zákazníkom, pričom boli zohľadňované viaceré relevantné faktory práce a pracovného prostredia (fyzická záťaž a nadmerná jednostranná záťaž, chemické faktory, záťaž chladom, hluk, psychická pracovná záťaž a záťaž teplom, ako aj epidemiologicky závažné činnosti a ručná manipulácia s bremenami) a jej zdravotný stav bol taktiež konzultovaný s ďalšou lekárkou H. F. ako lekárom v špecializačnom odbore pracovné lekárstvo. Pokiaľ ošetrojúca lekárka H. Y. uviedla v liste o preskúmaní predmetného lekárskeho posudku z 27. júla 2021, že lekárska prehliadka bola vykonaná „na pracovné faktory a činnosti paušálne prislúchajúce k danej profesii asistent predaja zákazníkom, pričom má zamestnanec vykonávať všetky uvedené pracovné činnosti“, podľa názoru súdu uvedené neznamená, že by zdravotný stav žalobkyne hodnotila len všeobecne, nekonkrétne a druhoivo a nezohľadnila by jej konkrétnu pracovnú pozíciu prispôbenú pracovným obmedzeniam v zmysle predošlého lekárskeho posudku z 26. júna 2020, ale že pri posudzovaní jej zdravotnej spôsobilosti vykonávať doterajšiu prácu na konkrétnej pracovnej pozícii zohľadňovala zdravotný stav žalobkyne vo vzťahu k všetkým pracovným činnostiam (úlohám), ktoré sú výkonom práce na tejto pracovnej pozícii spojené. Vo vzťahu k tejto námietke žalobkyne je potrebné ešte dodať, že sama žalobkyňa nešpecifikovala žiadnu takú konkrétnu okolnosť, ktorá je prítomná pri výkone posudzovanej práce, avšak ošetrojúca lekárka ju pri hodnotení jej zdravotnej spôsobilosti opomenula zohľadniť, hoci sa to pre náležité zistenie jej zdravotného stavu vyžadovalo.

14.3. S námietkou o nedostatočnom odôvodnení lekárskeho posudku z 29. júna 2021 sa súd takisto nestotožnil, pretože tento posudok obsahuje hoci aj len stručné odôvodnenie záveru o dlhodobej nespôsobilosti žalobkyne na výkon posudzovanej práce, a to, že pre žalobkyňu je „nevhodná manipulácia s bremenami nad 7 kg, nevhodné dokladanie do chladiacich boxov, nevhodná práca v prievane, v pokladni“. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa so závermi vyjadrenými v lekárskom posudku z 29. júna 2021 a v liste ošetrojúcej lekárky o jeho preskúmaní z 27. júla 2019 nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, neznamená, že lekárske posudky nie je vypracovaný objektívne, a že jeho závery sú neodôvodnené.

14.4. Vo vzťahu k námietke o tom, že lekárske posudky H. Y. z 29. júna 2021 nebol riadne preskúmaný napriek tomu, že žalobkyňa listom z 9. augusta 2021 podľa § 30g ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. písomne požiadala o opätovné posúdenie svojej zdravotnej spôsobilosti na prácu poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý poskytuje ústavnú zdravotnú starostlivosť v univerzitnej nemocnici, je potrebné poznamenať, že podľa § 30g ods. 8 zákona č. 355/2007 Z. z. „v čase krízovej situácie sa opätovné posúdenie zdravotnej spôsobilosti na prácu nevykonáva“. Za krízovú situáciu sa považuje aj mimoriadna situácia v súvislosti s ochorením COVID-19 vyhlásená vládou Slovenskej republiky dňa 12. marca 2020, ktorá bola odvolaná až ku dňu 15. septembra 2023. Pokiaľ teda v čase trvania krízovej situácie, kedy sa podľa zákona opätovné posúdenie zdravotnej spôsobilosti na prácu nevykonávalo, nedošlo k žalobkyňou navrhovanému opätovnému preskúmaniu záverov lekárskeho posudku poskytovateľom ústavnej zdravotnej starostlivosti v univerzitnej nemocnici, uvedený postup de lege lata

(podľa platného právneho stavu) nemožno vyhodnotiť ako postup v rozpore so zákonom. Pre posúdenie zdravotnej spôsobilosti žalobkyne vykonávať doterajšiu prácu bol preto rozhodujúci lekárske posudok H. Y. z 29. júna 2021.

14.5. Za neopodstatnenú napokon súd vyhodnotil aj námietku žalobkyne o tom, že podľa lekárskeho posudku H. Y. z 26. júna 2020, ako aj lekárskeho posudku z 29. apríla 2022, ktorý si dala súkromne vypracovať spoločnosťou TeamPrevent Santé s. r. o. vykonávajúcou pracovnú zdravotnú službu, nestratila dlhodobu spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, a teda neboli splnené podmienky pre danie výpovede z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. c) ZP. V tejto súvislosti je v prvom rade potrebné poznamenať, že pre platnosť výpovede zo zdravotných dôvodov zamestnanca je rozhodujúci zdravotný stav zamestnanca uvedený v lekárskom posudku v čase doručenia výpovede. V danom prípade k skončeniu pracovného pomeru výpoveďou z 19. apríla 2022 došlo v dôsledku záverov lekárskeho posudku z 29. júna 2021, a nie záverov skoršieho lekárskeho posudku z 26. júna 2020, ktoré v tom čase už neboli aktuálne, a teda ani relevantné. Pre posúdenie platnosti právneho úkonu skončenia pracovného pomeru nemohol byť relevantný ani lekárske posudok spoločnosti TeamPrevent Santé s. r. o., pretože ten ku dňu doručenia výpovede žalobkyni 19. apríla 2022 ešte nebol vydaný (neexistoval).

15. Konkludujúc uvedené súd uzatvára, že na základe vykonaného dokazovania nezistil, že by neboli kumulatívne splnené všetky hmotnoprávne podmienky vyžadované Zákonníkom práce pre platnosť výpovede danej zamestnancovi zo strany zamestnávateľa z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. c) ZP, a preto žalobu žalobkyne v časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru ako nedôvodnú zamietol.“

32. Odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku dôvodil:

„1.1. Žalobkyňa v žalobe „Uviedla, že u žalovaného bola zamestnaná na základe pracovnej zmluvy z 12. augusta 2011 na pracovnej pozícii „asistentka predaja zákazníkom“, pričom od roku 2017 bola uznaná za zamestnanca so zdravotným postihnutím s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Žalovaný sa z tohto dôvodu viackrát pokúšal s ňou skončiť pracovný pomer a za tým účelom jej pravidelne nariaďoval absolvovanie mimoriadnych lekárskech prehliadok u zmluvnej pracovnej zdravotnej služby BE-SOFT, a. s. Takejto mimoriadnej zdravotnej prehliadky sa zúčastnila 26. júna 2020, kedy jej všeobecná lekárnica pre dospelých H. Y. vypracovala lekárske posudok o zdravotnej spôsobilosti na prácu, záverom ktorého bola spôsobilosť na výkon posudzovanej práce s dočasným obmedzením, a to nevhodnou manipuláciou s bremenami nad 7 kg, nevhodným dokladaním do chladniacich boxov, nevhodnou prácou v prievane a nevhodnou prácou v pokladni. Následne, o rok, sa opätovne podrobila ďalšej mimoriadnej lekárskej prehliadke z 29. júna 2021 u H. Y., ktorá vypracovala lekárske posudok o zdravotnej spôsobilosti na prácu, avšak už so záverom o jej dlhodobej nespôsobilosti na výkon posudzovanej práce. Vzhľadom na to, že zdravotný stav sa jej od júna 2020 do júna 2021 nezmenil, nebol teda dôvod na zmenu záverov o jej spôsobilosti vykonávať posudzovanú prácu, a preto 30. júna 2021 podala proti lekárske posudku H. Y. z 29. júna 2021 odvolanie, na ktoré ošetrojúca lekárnica reagovala vyjadrením z 27. júla 2021, ktorým záver predmetného lekárskeho posudku odôvodnila len informáciou od žalovaného, že jej nevie poskytnúť prácu s danými obmedzeniami, a že vykonaná lekárska prehliadka vo vzťahu k práci bola realizovaná na žiadosť žalovaného, na pracovné faktory a činnosti paušálne prislúchajúce k danej profesii. Následne, na podklade lekárskeho posudku H. Y. z 29. júna 2021 žalovaný podal Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ako správneho orgánu prvého stupňa, žiadosť o udelenie predchádzajúceho súhlasu na skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo zdravotných dôvodov podľa § 63 ods. 1 písm. c) ZP, ktorý rozhodnutím z 10. decembra 2021 tento súhlas udelil. Žalobkyňa podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, ktoré Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, ako odvolací orgán, rozhodnutím z 21. marca 2022 zamietol a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia jej žalovaný 19. apríla 2022 doručil výpoveď z pracovného pomeru z dôvodu jej dlhodobej nespôsobilosti na výkon doterajšej práce. Výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. c) ZP žalobkyňa považuje za neplatný právny úkon, pretože vychádza z nesprávnych záverov lekárskeho posudku H. Y. z 29. júna 2021, ktorá jednak nemala dostatočné podklady na vyhotovenie posudku a jednak v zdravotnom stave žalobkyne nenastali od poslednej absolvovanej mimoriadnej lekárskej prehliadky žiadne zmeny, a to ani k zlepšeniu, ani k zhoršeniu jej zdravotného stavu. Záver o jej dlhodobej nespôsobilosti na výkon posudzovanej práce je preto nesprávny a

neodôvodnený. Uvedené podľa jej názoru dokazuje aj skorší lekársky posudok H. Y. z 26. júna 2020 a tiež lekársky posudok spoločnosti TeamPrevent Santé s. r. o. z 29. apríla 2022, ktorý si nechala súkromne vypracovať, v zmysle záverov ktorých je zdravotne spôsobilá na výkon posudzovanej práce, avšak s dočasným obmedzením. Takisto namietala, že pri vydaní lekárskeho posudku z 29. júna 2021 došlo k porušeniu právnych predpisov, pretože sa neumožnilo jeho preskúmanie, resp. opätovné posúdenie jej zdravotnej spôsobilosti na výkon posudzovanej práce v zmysle § 30g ods. 2 a 3 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z. z.“), a to na Klinike pracovného lekárstva a toxikológie Lekárskej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave a Univerzitnej nemocnici akad. Ladislava Dérerera v Bratislave ako poskytovateľmi ústavnej zdravotnej starostlivosti v univerzitnej alebo fakultnej nemocnici. Žalobkyňa o takéto opätovné posúdenie požiadala H. Y. listom z 9. augusta 2021, ktorá ale na túto žiadosť nijako nereagovala a nepostupovala v zmysle § 30g zákona č. 355/2007 Z. z., čím jej boli odopreté práva, ktoré jej zákon ako zamestnankyni pri posudzovaní zdravotnej spôsobilosti na prácu priznáva. ...

8. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, nezistiac v procesnom postupe súdu prvej inštancie žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi jeho rozsudku, ktorým žalobu žalobkyne zamietol. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky aj náležite v súlade s § 191 C. s. p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a náležite v súlade s § 220 ods. 2 C. s. p. odôvodnil. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Zaoberal sa podstatnými tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. ... S odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne iba poukazuje a vyjadrí sa len k odvolacím námietkam žalobkyne.

2.2.2. Odvolateľka v odvolaní namietala, že ... „je zrejmé, že lekársky posudok H. z 29. 06. 2021 nebol vyhotovený riadne a v súlade so zákonom, bol vyhotovený v priamom rozpore so zákonom, a to až z troch dôvodov (1. neumožnenie riadneho preskúmania podľa § 30g ods. 2 a 3 cit. zákona, 2. absencia prerokovania so zástupcami zamestnancov podľa § 30e ods. 16 cit. zákona a 3. vyhotovenie posudku v čase krízovej situácie, keď nemal byť vyhotovený vôbec podľa § 30e ods. 19 cit. zákona), z ktorých každý samostatne je spôsobilý na záver o nezákonnosti posudku.“...

9.1. Odvolateľka v odvolaní namietala, že Lekársky posudok z 29. 06. 2021 nebol vyhotovený riadne v súlade s právnymi predpismi, pretože nebol riadne preskúmaný napriek tomu, že žalobkyňa listom z 09. 08. 2021, podľa § 30g ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. písomne požiadala o opätovné posúdenie svojej zdravotnej spôsobilosti na prácu poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý poskytuje ústavnú zdravotnú starostlivosť v univerzitnej nemocnici. Odvolací súd v súvislosti s uvedenou odvolacou námietkou poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v bode 14.4., s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. V čase vydania lekárskeho posudku dňa 29. 06. 2021, ako aj v čase podania žiadosti žalobkyne listom z 09. 08. 2021 bolo účinné znenie § 30g ods. 8 zákona č. 355/2007 Z. z., podľa ktorého v čase krízovej situácie sa opätovné posúdenie zdravotnej spôsobilosti na prácu nevykonáva. Ako správne uviedol súd prvej inštancie krízovou situáciou bola aj mimoriadna situácia, ktorú v súvislosti s ohrozením verejného zdravia II. stupňa z dôvodu ochorenia COVID-19 spôsobeným korónovým vírusom SARS-CoV-2 na území Slovenskej republiky vyhlásila vláda Slovenskej republiky uznesením č. 111 z 11. 03. 2020, a to počnúc dňom 12. 03. 2020. Mimoriadna situácia bola odvolaná 15. 09. 2023 uznesením vlády Slovenskej republiky č. 446 z 13. 09. 2023. Nevykonanie opätovného posúdenia zdravotnej spôsobilosti na prácu v prejednávacom prípade tak bolo v súlade so zákonom č. 355/2007 Z. z. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava z 10. 12. 2021, č. BA1/RSK/ZAM/2021/90612 (č. 1. spisu 10 a nasl.), vyplýva, že úrad mal za preukázané, že zamestnávateľ doložil vyjadrenie H. z 27. 07. 2021, v ktorom potvrdila, že žalobkyňa nedoplnila podklady lekárskeho posúdenia pre opätovné posúdenie spôsobilosti zamestnankyne na výkon posudzovanej práce, a teda ostáva v platnosti záver lekárskeho posudku z 29. 06. 2021 o

dlhodobej nespôsobilosti na výkon posudzovanej práce žalobkyne (č. 1. spisu 11 v. v.). Uvedené vyplýva aj z vylúčením žalobkyne na pojednávaní dňa 15. 02. 2024 (zápisnica na č. 1. spisu 108 a nasl.). Uvedenú odvoláciu námietku žalobkyne preto odvolací súd nepovažuje za dôvodnú.

9.2. Pokiaľ odvolateľka v odvolaní poukazovala na skutočnosť, že jej žalovaný nariadil až tri lekárske prehliadky v priebehu jedného roka, hoci v súlade so zákonom sa lekárska prehliadka realizuje raz za tri roky, konal tak v rozpore so zákonom a jeho konanie nesie známky šikany, odvolací súd poukazuje na zákon č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 6 ods. 1 písm. o), podľa ktorého je zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci povinný zaraďovať zamestnancov na výkon práce so zreteľom na ich zdravotný stav, najmä na výsledok posúdenia ich zdravotnej spôsobilosti na prácu, schopnosti, na ich vek, kvalifikačné predpoklady a odbornú spôsobilosť podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, a nedovoliť, aby vykonávali práce, ktoré nezodpovedajú ich zdravotnému stavu, najmä výsledku posúdenia ich zdravotnej spôsobilosti na prácu, schopnostiam, na ktoré nemajú vek, kvalifikačné predpoklady a doklad o odbornej spôsobilosti podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, podľa § 6 ods. 1 písm. p) zabezpečiť posudzovanie individuálnych fyzických schopností zamestnanca pri ručnej manipulácii s bremenami, a podľa § 6 ods. 1 písm. q) zabezpečiť vykonávanie zdravotného dohľadu, vrátane lekárske preventívnych prehliadok vo vzťahu k práci, a to v pravidelných intervaloch s prihliadnutím na charakter práce a na pracovné podmienky na pracovisku, ako aj vtedy, ak o to zamestnanec požiada. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že argumentácia ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z. z. je len podporná, preto súd neuplatnil postup podľa § 382 C. s. p., t. j. nevyzýval strany sporu, aby sa vyjadrili k možnému použitiu citovaného ustanovenia. V súvislosti s námietkou odvolateľky, týkajúcou sa frekvencie lekárske preventívnych prehliadok raz za tri roky odvolací súd uvádza, že podľa § 30e ods. 10 zákona č. 355/2007 Z. z. sa lekárske preventívne prehliadky vo vzťahu k práci podľa ods. 9 písm. b) vykonávajú a) jeden raz za dva roky u zamestnanca a fyzickej osoby - podnikateľa, ktorá nezamestnáva iné fyzické osoby, ak vykonávajú práce zaradené do tretej kategórie, b) jeden raz za rok u zamestnanca a fyzickej osoby - podnikateľa, ktorá nezamestnáva iné fyzické osoby, ak vykonávajú práce zaradené do štvrtej kategórie a podľa § 30e ods. 11 sa lekárske preventívne prehliadky vo vzťahu k práci podľa ods. 9 písm. e) vykonávajú jeden raz za tri roky pri prácach s rizikovými faktormi s neskorými následkami na zdravie, ktoré sú zaradené do tretej kategórie alebo štvrtej kategórie, tzn. že ide o lekársku preventívnu prehliadku vo vzťahu k práci, ktorá sa vykonáva po skončení pracovnoprávneho vzťahu u bývalého zamestnanca, čo nie je prípad žalobkyne. Argument odvolateľky, že v súlade so zákonom sa lekárska prehliadka realizuje raz za tri roky, tak nemá oporu v zákonnej úprave. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že z lekárskeho posudku z 26. 06. 2020 (č. 1. spisu 8) vyplýva, že lekárka vykonávajúca posúdenie zdravotnej spôsobilosti žalobkyne na prácu nariadila kontrolu o rok, pričom podľa § 30e ods. 15 zákona č. 355/2007 Z. z. lekár pracovnej zdravotnej služby môže navrhnúť zamestnávateľovi vykonanie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky vo vzťahu k práci, ak je to potrebné na včasné zachytenie zmien zdravotného stavu zamestnanca v súvislosti s prácou. Preto odvolací súd odvolacie námietky odvolateľky, týkajúce sa frekvencie lekárske preventívnych prehliadok nepovažuje za dôvodné.

10. Odvolateľka v odvolaní namietala, že mimoriadnu lekársku prehliadku zamestnávateľ zabezpečí až po tom, čo túto prehliadku prerokoval so zástupcami zamestnancov, a že počas krízovej situácie sa posudzovanie zdravotnej spôsobilosti vo vzťahu k práci nevykonáva (§ 30e ods. 16 a ods. 19 zákona č. 355/2007 Z. z.), čo žalovaný nedodržiaval. Lekársky posudok H. z 29. 06. 2021 tak podľa odvolateľky nebol vyhotovený riadne a v súlade so zákonom. Odvolací súd v súvislosti s uvedenými odvolacími námietkami žalobkyne uvádza, že ide o neprípustné novoty v odvolacom konaní (§ 366 C. s. p.), preto na tieto odvolacie námietky žalobkyne nemožno prihliadnuť. Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Ustanovenie § 366 C. s. p. má základ v koncentrácii konania podľa § 153 a § 154 C. s. p.

Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, týkajú sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. V ostatných prípadoch prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné uplatniť v odvolacom konaní. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. V súlade s § 320 C. s. p., žalobkyňa mala možnosť predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, keďže ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa v prípade individuálnych pracovných sporov nepoužijú. Argumenty odvolateľky uplatnené s poukazom na § 30e ods. 16 a ods. 19 zákona č. 355/2007 Z. z. odvolateľka do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej súdom prvej inštancie neuplatnila, pričom tieto nepredstavujú výnimku podľa § 366 C. s. p. (týkajú sa procesných podmienok, týkajú sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie), odvolateľka nepreukázala, že uvedené prostriedky procesného útoku nemohla v doterajšom priebehu konania bez svojej viny použiť, preto na uvedené odvolacie námietky odvolací nemohol prihliadnuť.“

33. Z obsahu spisu mal dovolací súd preukázané, že žalobkyňa v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie netvrdila, že by zamestnávateľ zabezpečil mimoriadnu lekársku preventívnu prehliadku vo vzťahu k jej práci bez predchádzajúceho prerokovania so zástupcami zamestnancov. Hoci vo vyjadrení z 01. 03. 2024 (č. l. 112 a 113 spisu) žalobkyňa, zastúpená v konaní advokátom, namietala nesúlad vyhotovenia mimoriadneho lekárskeho posudku aj s poukazom na ustanovenie § 30e ods. 16 zákona 357/2007 Z. z. (správne malo byť „zák. č. 355/2007“ - poznámka dovolacieho súdu) a konkrétne uviedla: „tvrdím, že posudok H. z 29. 06. 2021 nebol vydaný riadne a v súlade s právnymi predpismi. Procesný postup narušil už samotný žalovaný, ktorý požiadal o vyhotovenie mimoriadneho lekárskeho posudku. Podľa § 30e ods. 11 zákona č. 357/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia ďalej len „Zákon“) sa lekárska preventívna prehliadka vykonáva raz za tri roky. Podľa § 30e ods. 16 Zákona zamestnávateľ zabezpečí zamestnancovi mimoriadnu lekársku preventívnu prehliadku vo vzťahu k práci, ak má odôvodnené pochybnosti o zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na prácu.“ a argumentovala len tým, že: „Je otázne, prečo mal žalovaný zrazu pochybnosti o mojej spôsobilosti, keď mal k dispozícii lekársky posudok z 26. 06. 2020 deklarujúci, že ja som spôsobilá na výkon posudzovanej práce (so špecifikovanými obmedzeniami) a môj zdravotný stav sa nezmenil, ergo opätovná prehliadka bola dôvodná až v r. 2023. Lekársky posudok sa týka výkonu konkrétnej činnosti, ktorú má zamestnanec vykonávať, nemôže ísť o paušálne či generálne predpoklady na výkon druhovo určenej pracovnej pozície. Teda v mojom prípade mala lekárka posudzovať moju konkrétnu a špecifickú pracovnú pozíciu, ako bola definovaná mojou pracovnou zmluvou v zmysle jej dodatkov. Lekárka však takto nepostupovala a posudzovala pozíciu asistenta predaja zákazníkom paušálne, podľa informácií od zamestnávateľa. Toto ostatne potvrdila samotná H. vo svojom vyjadrení z 27. 07. 2021, v ktorom predmetný záver lekárskeho posudku odôvodnila len informáciou od žalovaného, že mi tento nevie poskytnúť prácu s danými obmedzeniami, a že „vykonaná lekárska prehliadka vo vzťahu k práci bola vykonaná na žiadosť zamestnávateľa na pracovné faktory a činnosti paušálne prislúchajúce k danej profesii - asistent predaja zákazníkom“. Teda lekárka nezohľadňovala moju konkrétnu pracovnú pozíciu, prispôbenú mojím pracovným obmedzeniam v zmysle predošlého posudku (ktorú som vykonávať mohla), ale hodnotila pozíciu nekonkrétne a paušálne.“

34. Z obsahu uvedeného vyjadrenia žiadnym spôsobom nevyplýva tvrdenie žalobkyne, že by k mimoriadnej preventívnej prehliadke malo dôjsť bez prerokovania so zástupcami zamestnancov, pričom jej právny zástupca ho vo vyjadrení neuviedol ani v jeho citácii ustanovenia § 30e ods. 16 zák. č. 355/2007 Z. z. Tento argument (skutkové tvrdenie) bol žalobkyňou prvýkrát uplatnený až v odvolaní, dovtedy splnenie podmienky „ prerokovania so zástupcom zamestnancov“ nerobila sporným. Ak teda odvolací súd svoj záver o novote v odvolaní odôvodnil tým, že „argumenty odvolateľky uplatnené s poukazom na § 30e ods. 16 a ods. 19 zákona č. 355/2007 Z. z. odvolateľka do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej súdom prvej inštancie neuplatnila“, a preto na ne v zmysle § 366 CSP neprihliadal, tento jeho procesný postup bol správny; nemožno ho teda považovať za procesný postup, ktorým by došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces, predpokladaného ustanovením § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd preto vyhodnotil dovolanie žalobkyne podané z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP ako nedôvodné.

35. Žalobkyňa dovolaním napadla rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu, t. j. aj v závislom výroku o nároku v dovolacom konaní úspešného žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v tejto časti bez bližšieho zdôvodnenia. Vzhľadom na konštatovanú nedôvodnosť dovolania vo veci samej, dôvod na zmenu rozhodnutia v časti tohto závislého výroku nebol daný.

36. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie zamietol (§ 448 CSP).

37. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku v súlade s § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP; v dovolacom konaní úspešnému žalovanému tento nárok nepriznal s prihliadnutím na to, že žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadril a v súvislosti s týmto konaním mu nevznikli žiadne trovy.

38. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.